

সাম্প্রতিক ভাৰতীয় আঞ্চলিক চলচ্চিত্ৰৰ উত্তৰণ

প্ৰতিবছৰে ভাৰতত এহাজাৰতকৈও বেছি চলচ্চিত্ৰ নিৰ্মাণ হয়। ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰ বুলি ক'লে কেৱল বলিউডেই নহয়, ভাৰতত প্ৰচলিত প্ৰত্যেকটো আঞ্চলিক ভাষাৰ চলচ্চিত্ৰকে বুজা যায়। ভাৰতত নিৰ্মিত প্ৰত্যেকটো ভাষাৰ চলচ্চিত্ৰই ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰ। হিন্দী চলচ্চিত্ৰ উদ্যোগৰ উপৰি তামিল, তেলুগু, মাৰাঠী, বাংলা, অসমীয়া, কানাড়া, মালায়ালম, পাঞ্জাবী আদি চলচ্চিত্ৰ উদ্যোগে সম্প্ৰতি ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰিছে। সুখৰ কথা, সম্প্ৰতি ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰই আন্তৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰেক্ষাপটত এক বিশেষ সমাদৰ লাভ কৰিছে।

বলিউডত নিৰ্মিত হিন্দী ভাষাৰ ছবিবোৰৰ বজাৰ ব্যাপক। বলিউডৰ ছবিৰ বাবে সমগ্ৰ ভাৰতত যিবোৰ সুবিধা আছে সেইবোৰ সুবিধা আন আঞ্চলিক ছবিবোৰৰ বাবে নাই। উদাহৰণস্বৰূপে, বলিউডৰ ছবিবোৰ হিন্দীত নিৰ্মিত বাবে ভাৰতৰ প্ৰায়বোৰ অঞ্চলতেই ইয়াৰ বজাৰ আছে। এইক্ষেত্ৰত আঞ্চলিক ভাষাৰ ছবিবোৰ সীমাবদ্ধ। দ্বিতীয়তে ভাৰতৰ সৰল অৰ্থনৈতিক স্নায়ুকেন্দ্ৰ বোম্বেৰ ধনিক শ্ৰেণীৰ দ্বাৰা বলিউডৰ ব্যয়বহুল ছবিবোৰ নিৰ্মিত হয়। এইটো দিশতো আঞ্চলিক ভাষাৰ ছবিবোৰ সীমাবদ্ধ। তেলুগু আৰু তামিল ছবিৰ বাহিৰে ভাৰতৰ আন আঞ্চলিক ছবিবোৰৰ বাজেট কম আৰু বজাৰখনো সীমিত। বলিউড বা তামিল ছবিৰ দৰে তাৰকা-সংস্কৃতি (star-culture)ৰ উপস্থিতি আন আঞ্চলিক ছবিৰ ইতিবাচক দিশ নহয়। ইয়াৰ উপৰি আঞ্চলিক ছবিবোৰত সাধাৰণতে বিশেষ স্থানীয় সংস্কৃতি আৰু স্থানীয় ভাববস্তুৰেহে প্ৰাধান্য পায়। যদিহে স্থানীয় ভাববস্তুক বিশ্বজনীন ৰূপ চলচ্চিত্ৰ পৰিচালকে দিব নোৱাৰে তেন্তে ইয়াকো আঞ্চলিক ছবিৰ দুৰ্বল দিশ বুলি গণ্য কৰিব পাৰি। এইদৰে দকৈ গমি চালে দেখা যায় বহুতো দিশত আঞ্চলিক ভাষাৰ ছবিৰ সীমাবদ্ধতা আছে। কিন্তু সম্প্ৰতি এই সীমাবদ্ধতাবোৰ নেওচি ভাৰতৰ আঞ্চলিক ছবিবোৰ উত্তৰণৰ পথত আগবাঢ়ি গৈছে। সম্প্ৰতি মাৰাঠী, মালায়ালম, তামিল, তেলুগু, অসমীয়া

ড° সূৰ্য্য জ্যোতি নেওগ